

युक्ते लि० । द्रवत्वगुणयुक्तमात्रे लि० “आक्षिप्य
काचिद्द्रवरागमेव” कुमा० “द्रवः सङ्घातकठिनः” कुमा०
“सर्वाणि द्रवाणि सदङ्गुस्तेन जुहोति” श्रुतिः “गण्ड-
स्वलाघर्षगलनदोदकद्रवकुम्भस्त्वनिजायिनोऽलयः” “म-
दोदकद्रवकटभित्तिवर्जितः” साधः न्यायोक्ते द्रवत्व-
रूपे गुणभेदे “ह्योनैमित्तिकोद्रवः” भाषा० द्रवत्वशब्दे
दृश्यम् । शीले च ।

द्रवक लि० द्रु-शीलाद्यैः एकं सङ्घ० । पलायनशीले रक्षर-
द्रवज पु० द्रवाज् जायते जन-ड । शुले राजनि० । द्रव-
जातमात्रे लि० । [द्रवे राजनि०]

द्रवत्पत्नी स्त्री द्रवत् पत्नं यस्याः गौरा० डीप् । गिष्ठु-
द्रवत् उपभोगे एक० पर० सेट् द्रवस् इत्यत्र गण्यत्वे कण्डा०
गणे पाठान्तरम् । द्रवत्यति । अद्रवत्यीत् ।

द्रवत् लि० द्रु-शब्द । रक्षरयुक्ते शीघ्रे न० निरु०

द्रवत्व न० द्रवस्य भावः । न्यायोक्ते संपादके गुणभेदे भाषा०
“सांख्यिकद्रवत्” स्यान्नैमित्तिकमथापरम् । सांख्यि-
कान्तु सखिणे द्वितीयं क्षितितेजसोः । परमाणौ जले नित्य-
मन्यत्मानित्यमुच्यते । नैमित्तिकं वज्रयोगात्तपनीयवृत्ता-
दिषु । द्रवत् स्यन्दने हेतुर्नैमित्तिकं संपद्ये तत् तत्” भाषा०
“द्रवत्वविरूपयति सांख्यिकमिति । द्रवत् द्विविधं
सांख्यिकं नैमित्तिकमुच्यते । द्वितीयं नैमित्तिकं पर-
माणवेति । जलपरमाणौ द्रवत् नित्यम् । अन्यत्र
पृथिवीपरमाणवादौ जलदृग्गुणादौ च अनित्यम् ।
कृत्वचित्तेजसि कुत्वचित् पृथिव्याञ्च नैमित्तिकं द्रवत्वम् ।
तत्र को वा नैमित्तिकस्तद्दर्शयति नैमित्तिकमिति ।
वज्रीतिपदलो जोऽर्थकम् । तथा च तेजःसंयोगादग्निसं-
योगजन्यं नैमित्तिकं द्रवत्वम् । तच्च सुवर्णादिरूपे
तेजसि हतजलप्रवृत्तिपृथिव्यां च वर्तते इत्यर्थः । द्रवत्
स्यन्दने हेतुरिति असमवायिकारणमित्यर्थः । संपद्ये
सक्तुकादिसंयोगविशेषे तद्द्रवत् स्त्री हसतिमिति बोद्ध-
व्यम्” सङ्गा० । तत् द्रवतायत्न स्त्री “न च न द्रवता
द्रवता परितो हिमज्जानकता न कृता कचन” भट्टिः ।

द्रवद्रव्य न० द्रवतीति द्रवं कर्म० । इदमध्याज्यतक्रावणज
तेजादिषु रदैहिकमूलादिषु च ।

द्रवन्ती लि० द्रु-शब्द डीप् । द्रवयुक्तस्त्रियां स्त्री च
रक्षवत्यां नद्यां रक्षकपण्यां च राजनि० ।

द्रवरस लि० द्रवयुक्तो रसो यस्य । शार्ङ्गरसे रसाद्यां
स्त्री राजनि० ।

द्रवस् उपभोगे कण्डा० पर० सेट् । द्रवस्यति अद्रवस्यीत् ।
द्रवाधार पु० इत० । द्रवद्रवस्थाधारे रक्षुके च शब्दार्थक०
द्रवाय्य लि० द्रु-आय्य । द्रुतिशीले सङ्घर्षो० ।

द्रवि लि० द्रावयति अत्यभूतगत्यर्थे द्रु-इत् । स्वर्णोद्द्रावके
स्वर्णकारे “द्रविर्न द्रावयति दाहं चक्षत्” ऋ० ६।१।५

द्रविड पु० स्वनामख्याते देशभेदे स च देशः व० सं० कूर्मवि-
भागे १४ अ० नैर्ऋत्यासुतः “नैर्ऋत्यां दिशि देशाः” इत्यु-
पक्रमे “हेमगिरिस्त्रिभुवनककरैवत कचुराद्रवाद्द्रविडाः”
तेषां राजा सोऽभिजनोऽस्य वा अयम् । द्राविड तद्देश-
रूपे पितादिकमेव तत्त्ववासिनि च । वस्तुषु अथो लुक् ।
ब्राह्मणभेदे स च “आभ्याः कर्णाटकाख्ये गुर्जरा द्रवि-
डास्तथा । महाराष्ट्रा इति ख्याताः पञ्चैते द्रविडाः
मृताः” वायुरसंहिता । रसवर्णायां ब्राह्मणक्षत्रियजाते
क्षत्रियभेदे यथाह मनुः “भक्तोमनुश्च राजन्यात्
ब्राह्मणक्षत्रिविरेव च । नटश्च करण्यश्चैव क्षत्री द्रविड
एव च” । जानदग्न्यभवेन क्षत्रियधर्मत्यागेन दृष-
त्वात् प्राप्ते तद्देशीये ऋक्षत्रिये च यथाह भा० आश्व० २६
अ० “ततस्तु क्षत्रियाः केचिज्जानदग्न्यभयार्दिताः ।
विविशुर्गिरिदुर्गाणि मृगाः सिंहार्दिता इव । तेषां
स्वविहितं कर्म तद्गयासाहतिष्ठताम् । प्रजा दृषत्वा
प्राप्ता ब्राह्मणानामदर्शनात् । एवं ते द्रविडाभीराः
पुण्ड्राश्च शर्वरैः सह । दृषत्वात् परिगता व्युत्थानात्
क्षत्रधर्मिणः” इरागिणीभेदे स्त्री गौरा० डीप् ।

द्रविण न० द्रु-इत् । धने रक्षाञ्चने मेदि० । शब्दे ४ परा-
क्रमे च निष्० “द्रविणं परिमितमधिकव्ययिनं जन-
माकुलीकुरुते” उज्ज० “ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यार्थं
चैव शक्तिः” मनुः । “तेषां सदृशभूयिष्ठास्तु द्रविणराश-
यः” रघुः । ५ पृथुष्टपुत्रभेदे पु० धैर्यस्तु यीर्यमहताभि-
त्युपक्रमे “उत्ताहुत्याद्यामास पञ्चाभिः श्वान् प्रशंसितान् ।
विजिताश्च धूमकेयं हर्यश्च द्रविणं हकम्” भाग० ४।
२२।५० तत्र वने “वनेः पुत्रो महावीर्यो वाचोद्रविश्च
वत्सरः” हरिवं० १६।१० पराक्रमे “बभूवतुस्ततस्तस्य पत्नी
द्रविणवत्सरो” भा० उद्यो० ११२ अ० । ५ वाञ्छिते च
द्रविणप्रदशब्दे दृश्यम् । इक्रौञ्चदीपस्ये वर्षपुरुषभेदे
पु० “क्रौञ्चदीपस्यवर्षनदीना मन्मः पवित्तममल-
क्षपयुष्मानाः पुरुषर्षभद्रविणदेवक संज्ञाः” भाग०
५।२०।१६

द्रविणक पु० रक्षयताम्नेः पुत्रभेदे “अग्नेर्भायां वसोधारा